

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XECdo/32/2016
Identifikačné číslo spisu:	5109224202
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5109224202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom: Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti povinnej: F. L., nar. XX. Q. XXXX, bytom P., o vymoženie pohľadávky oprávneného 946,-Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Er/2718/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 2CoE/93/2014-104 zo dňa 06. augusta 2014 takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

Povinná m á voči oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina, ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 18Er/2718/2009-42 zo dňa 15. mája 2013 vyhlásil exekúciu vedenú voči povinnej na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. v Bratislave č. k. SR 02006/09 zo dňa 26. mája 2009 za neprípustnú a zastavil ju. Súd prvej inštancie svoj postup zdôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1 , § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami článku 3 ods. 1 a 3, článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d/, § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Prvostupňový súd preskúmal zmluvu o úvere uzavretú medzi oprávneným a povinnou vrátane rozhodcovskej doložky a dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým

podmienkam. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu prvého stupňa znamenajú neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Exekúciu súd zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, nakoľko dojednanie rozhodcovskej doložky bolo v rozpore ustanoveniami slovenského právneho poriadku (§ 45 ZRK a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a právneho poriadku Európskeho spoločenstva.

2. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2CoE/93/2014-104 zo dňa 06. augusta 2014 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Zároveň zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, c/ O. s. p.. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu a uviedol, že v preskúvanom prípade je predmetná rozhodcovská doložka neplatná, čo následne spôsobilo, že rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe nie je formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom a z toho dôvodu je exekúcia neprípustná, čo je dôvodom na jej zastavenie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyhlásení exekúcie z neprípustnú a jej zastavení, podal dňa 13. októbra 2014 dovolanie oprávnený. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v predmetnom podaní. Dovolateľ si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

4. Povinná, ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Na odôvodnenie svojho záveru najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/191/2013, 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, sp. zn. 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012, 4Cdo/283/2012, 3Oboer/138/2013, 3Oboer/61/2015, 3Oboer/67/2015, 3Oboer/81/2015, 3Oboer/107/2015 a 3Oboer/110/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu jeho dovolania. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinnej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

9. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.